

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
sediul Rîșcani

REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU
office Rîșcani

Chișinău, str. Kiev, 3 Republica Moldova
MD-2078, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Chisinau, Kiev 3, street, Republic of Moldova
MD-2078, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Nr. dosarului 4c-935/1
24.04.2017

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII			
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU			
SEDIUL RÎȘCANI			
Înșire Nr.	9861		
" 25 "	" 05 "		20 18

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău str. Alexandru Lăpușeanu nr.28

Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), în baza încheierii de ridicare a excepției de neconstituționalitate din 24.04.2018, Vă expediază pentru examinare Sesizarea avocatului Gîlca Ilie privind Excepția de Neconstituționalitate prezentată în conformitate cu prevederile art. 135 alin. (1) lit. a) și lit g) din Constituție în cauza contravențională de acuzare a lui Boaghie Igor Andrei de comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(1) Cod contravențional.

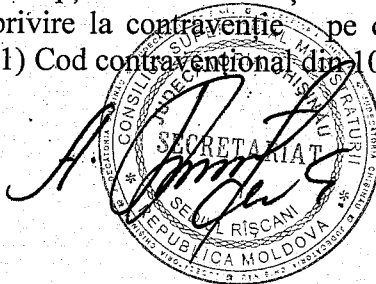
La necesitate se va expedia cauza contravențională în original.

Anexă : Sesizarea avocatului Gîlca Ilie privind Excepția de Neconstituționalitate prezentată în conformitate cu prevederile art. 135 alin. (1) lit. a) și lit g) din Constituție - 6 file.

Copia încheierii de ridicare a excepției de neconstituționalitate din 24.04.2016 - pe 2 file.

Copia procesului-verbal cu privire la contravenție pe cauza contravențională de acuzarea lui Boaghie Igor în baza art.233 alin.(1) Cod contravențional din 10.04.2018 - pe 1 filă

Judecător

Angela Vasilenco

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA			
INTRARE NR.	649		
25	05		20 18

Excepție de neconstituționalitate

în temeiul art.135 (1) din Constituție

Autorul. Avocat Gilca Ilie, BAA "Protect Lex", cu sediul mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, 40, et.8, of.2, tel: 069055887, email: ilie.gilca@gmail.com

Obiectul.

Exercitarea controlului de constituționalitate a sintagmei " ... ***ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege...***" din art.233 alin. (1) Cod Contravențional, prin prisma corespunderii cu art.1 (3), 20, 22 și 23 din Constituție.

Circumstanțele de fapt

La data de 03 august 2017 de către agentul constatator la Inspectoratului Național de Patrulare a IGP a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție împotriva lui Boaghe Igor în temeiul art.233 alin. (1) Cod contravențional, precum că acesta conducea vehiculul aflându-se în stare de ebrietate.

Dreptul pertinent

Constituția Republicii Moldova

Articolul 1. Statul Republica Moldova „[...] (3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.

Articolul 20. Accesul liber la justiție „(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 22. Neretroactivitatea legii ”(1)Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.”

Articolul 23. Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle „(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică. Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Codul Contravențional

Articolul 233. Conducerea vehiculului în stare de ebrietate produsă de alcool, predarea conducerii lui către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool sau de alte substanțe

(1) Conducerea vehiculului de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool **ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege**, dacă fapta nu constituie infracțiune,

se sancționează cu amendă de la 350 la 500 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 2 la 3 ani.

(2) Predarea cu bună știință a conducerii vehiculului către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool **ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de Guvern** sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare, dacă fapta nu constituie infracțiune,

se sancționează cu amendă de la 350 la 500 de unități convenționale cu aplicarea a 6 puncte de penalizare sau cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 1 la 3 ani.

(2¹) Consumul de alcool, de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare de către conducătorul de vehicul implicat în accident rutier, pînă la testarea alcoolică sau pînă la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, cu excepția consumului de medicamente cu efecte similare substanțelor psihotrope, după producerea accidentului de circulație și pînă la sosirea poliției la fața locului, dacă acestea au fost administrate de personal medical autorizat și au fost impuse de starea de sănătate,

se sancționează cu amendă de la 400 la 500 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 2 la 3 ani.

(3) Acțiunile specificate la alineatele (1)–(2¹), în cazul în care admiterea la trafic a conducătorului de vehicul nu prevede obligația de a deține permis de conducere,

se sancționează cu amendă de la 400 la 500 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 20 la 40 de ore sau cu arest contravențional pe un termen de 15 zile.

(4) Acțiunile prevăzute la alineatele (1)–(2¹), săvîrșite de către o persoană care nu deține permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce vehicule, dacă fapta nu constituie infracțiune,

se sancționează cu amendă de la 450 la 500 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 40 la 60 de ore, sau cu arest contravențional pe un termen de 15 zile.

Legea nr.713-XV din 6 decembrie 2001 privind controlul și prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri și de alte substanțe psihotrope

Articolul 7 alin. (4) ”Starea de ebrietate a conducătorilor mijloacelor de transport se confirmă în urma examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, inclusiv testarea. În cazul în care nu este de acord cu rezultatele primare de stabilire a stării de ebrietate și naturii ei, conducătorul mijlocului de transport este în drept să ceară, în termenele stabilite, o examinare medicală repetată.”

Hotărârea Guvernului nr.296 din 16 aprilie 2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei

Pct. 3,4 din Regulament, ”Se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, următoarele concentrații maxime admisibile de alcool:

- a) în sânge – 0,3 g/l;
- b) în aerul expirat – 0,15 mg/l.

Se atestă ca stare de ebrietate alcoolică:

- a) cu grad minim – în caz de stabilire a concentrației de alcool de la 0,3 g/l până la 0,5 g/l în sânge sau de la 0,15 mg/l până la 0,3 mg/l în aerul expirat;
- b) cu grad avansat – în caz de depășire a concentrației de alcool de 0,5 g/l în sânge sau de 0,3 mg/l în aerul expirat.”

Pretinsele încălcări ale Constituției.

Considerăm că norma sintagma din art.233 alin. (1) Cod contravențional, ” ... *ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege* ... ”, – este contrară art.1, 20, 22, 23 din Constituție, deoarece această normă nu este clară și previzibilă, încalcă principiul legalității delictelor și pedepselor și principiul inadmisibilității aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei..

În Drept

Cu privire la Fond

Astfel, prevederile art.233 alin. (1) Cod Contravențional nu corespund exigențelor de previzibilitate a legii, or, persoana nu poate să cunoască în baza cărei legi va fi sancționată, fapt contrar articolului 23 din Constituție. Paralelismul legislativ existent, între prevederile art.233 alin. (1) Cod contravențional în partea ce ține de gradul admisibil de alcool stabilit de lege și art.233 alin. (2) Cod contravențional, care prevede

gradul admisibil stabilit de Guvern, generează confuzie și incertitudine pentru destinatarul legii. Or, legea la moment nu stabilește gradul minim permis de concentrație de alcool în sânge, acesta este stabilit în temeiul unui act subordonat legii, și anume hotărârea Guvernului nr.296 din 16 aprilie 2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, contrar prevederilor art.233 alin. (1) Cod contravențional, care de fapt este o lege penală ce stabilește fapta contravențională și pedeapsa pentru aceasta.

Conform pct.52-64 din Hotărârea Curții Constituționale nr.22 din 27 iunie 2017: ”preeminența dreptului generează, **în materie penală, principiul legalității delictelor și pedepselor și principiul inadmisibilității aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special prin analogie.**” 53. Curtea reține că garanțiile constituționale prevăzute de art. 22 din Constituție, de rând cu prevederile art. 7 din Convenția Europeană, consacră principiul legalității incriminării și pedepsei penale. 54. Astfel, pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care anterior nu constituiau infracțiuni (nulla poena sine lege), principiul legalității incriminării prevede și cerința conform căreia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului prin analogie (nullum crimen sine lege). 55. În cauza Dragotoniou și Militaru-Pidhorni v. România (hotărâre din 24 mai 2007) Curtea Europeană a statuat: „Ca o consecință a principiului legalității condamnărilor, dispozițiile de drept penal sunt supuse principiului de strictă interpretare.” 56. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că garanțiile instituite în Constituție impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. **Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului (HCC nr. 21 din 22 iulie 2016).** 57. Curtea Europeană în jurisprudența sa a statuat că: „noțiunea de „lege”, prevăzută de art. 7 din Convenția Europeană, implică respectarea cerințelor calitative, îndeosebi cele privind accesibilitatea și previzibilitatea” (cauza Del Río Prada v. Spania, cererea nr. 42750/09, hotărâre din 21 octombrie 2013, § 91). 58. Curtea Europeană a menționat că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (cauza Cantoni v. Franța, nr. 17862/91, hotărâre din 15 octombrie 1996, § 29,32, și cauza Kafkaris v. Cipru, hotărâre din 12 februarie 2008, § 140-141). 59. De asemenea, Curtea reamintește că în jurisprudența sa a reținut că persoana trebuie să poată determina fără

echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal (HCC nr. 21 din 22 iulie 2016, § 71). 60. Astfel, cerințele de calitate a legii necesită a fi îndeplinite în ceea ce privește atât definiția unei infracțiuni, cât și pedeapsa prevăzută pentru acea infracțiune. Or, calitatea legii penale constituie o condiție vitală pentru menținerea securității raporturilor juridice și ordonarea eficientă a relațiilor sociale. 61. În același timp, Curtea notează că Parlamentul este liber să decidă cu privire la politica penală a statului, în virtutea prevederilor art. 72 alin. (3) lit. n) din Constituție, în calitate de unică autoritate legiuitoare a țării. 62. Astfel, în Hotărârea nr. 6 din 16 aprilie 2015, Curtea a statuat că: „Legiuitorul are dreptul de apreciere a situațiilor ce necesită a fi reglementate prin norme legale. Acest drept semnifică posibilitatea de a decide asupra oportunității la adoptarea actului legislativ în conformitate cu politica penală promovată în interesul general. Totodată, orice reglementare urmează a fi în limitele principiilor statuate în sistemul de drept în vigoare și să se subscrie principiului preeminenței dreptului.” 63. În acest sens, Curtea reține că, deși legiferarea măsurilor ce țin de politica penală a statului ține de competența exclusivă a Parlamentului, totuși această competență nu exclude exercitarea controlului de constituționalitate asupra măsurilor adoptate. 64. Astfel, Curtea notează că incriminarea/dezincriminarea unor fapte ori reconfigurarea elementelor constitutive ale unei infracțiuni, precum și utilizarea unor noțiuni mai largi în cadrul normelor penale țin de marja de apreciere a legiuitorului, marjă care nu este absolută, ea fiind limitată de prevederile constituționale”.

Conform pct.40-46 din Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 30 ianuarie 2018, ” Curtea subliniază că dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle sale, consacrat în articolul 23 alin. (2) din Constituție, implică adoptarea de către legiuitor a unor legi accesibile, previzibile și clare. 41. În Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010, Curtea a reținut că: „Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție [...]” 42. Curtea Europeană în jurisprudența sa a subliniat importanța asigurării accesibilității și previzibilității legii, instituind o serie de repere, pe care legiuitorul trebuie să le aibă în vedere pentru respectarea acestor exigențe. 43. Astfel, Curtea Europeană a menționat că nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite individului să-și corecteze conduita. În special, o normă este previzibilă atunci când oferă o anumită garanție contra atingerilor arbitrare ale puterii publice (cauza Amann vs. Elveția, hotărârea din 16 februarie 2000, §56). Testul preciziei legii impune ca legea, în situațiile în care oferă o anumită marjă de discreție, să indice cu suficientă claritate limitele acesteia (cauza Silver și alții v. Regatul Unit, hotărârea din 25 martie

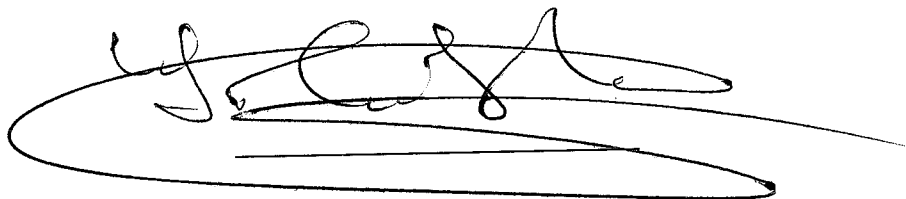
1983, §80). 44. În acest sens, în Hotărârea nr. 26 din 27 septembrie 2016, Curtea a reținut că la elaborarea unui act normativ legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor de calitate. De asemenea, textul legislativ trebuie să corespundă principiului unității materiei legislative sau corelației între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-și poată adapta comportamentul la reglementările existente, ce exclud interpretările contradictorii sau concurența între normele de drept aplicabile. 45. Astfel, Curtea subliniază că legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține și să evite paralelismele legislative, ce generează incertitudine și insecuritate juridică. Or, în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. 46. Prin urmare, Curtea reține că previzibilitatea și claritatea constituie elemente sine qua non ale constituționalității unei norme, care în activitatea de legiferare acestea nicidecum nu pot fi omise.”

În urma celor menționate,

Solicităm:

- examinarea excepției de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională în vederea controlului constituționalității sintagmei ”... *ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege...*” din art.233 alin. (1) Cod Contravențional, prin prisma corespunderii cu art.1 (3), 20, 22 și 23 din Constituție.

Avocat
GÎLCA Ilie

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2018

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător
grefier

Angela Vasilenco

Diana Străjescu

cu participarea:

Reprezentantul agentului constatator Zemlinschi Ecaterina, Trofin Igor, Untilă Grigore – în baza procurii
Făptuitorului Boaghie Igor

Avocatului Gîlca Ilie în baza mandatului nr.1077297

examinînd în ședință de judecată publică cauza contravențională de acuzare a lui
Boaghie Igor Andrei, a.n.01.10.1981, domiciliat
mun.Chișinău, str.Mircea cel Bătrîn 16 ap.39, -
de comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(1) Cod contravențional, -

c o n s t a t ă :

În procedura judecătorei Chișinău (sediul Râșcani) se află în examinare cauza contravențională de învinuire a lui Boaghie Igor de comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(1) Cod contravențional.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI 03 990093 din 03.08.2017, Boaghie Igor este acuzat de faptul că la data de 03.08.2017, aproximativ ora 10.03, în mun.Chișinău, str.Calea Moșilor intersecție str.Petricani, a condus automobilul de model „Chevrolet Aveo” n/î UAM 273, fiind în stare de ebrietate alcoolică ce depășește gradul maxim stabilit de Guvern, anume 0,22 mg/l, încălcând prevederile pct. 14 lit. a) ale Regulamentului circulației rutiere.

În ședința de judecată din 10.04.2017 avocatul făptuitorului, Gîlca Ilie, a solicitat sesizarea Curții Constituționale cu privire la realizarea controlului constituționalității a sintagmei „...ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege...” din art.233 alin.(1) Cod Contravențional, sub aspectul corespunderii art.1 alin.(3), 20,22,23 din Constituția Republicii Moldova.

În ședința de judecată făptuitorul, Boaghie Igor Andrei a solicitat admiterea sesizării de ridicare a excepției de neconstituționalitate înaintate de către avocatul său Gîlca Ilie.

Reprezentantul agentului constatator, Untilă Grigore , a solicitat respingerea sesizării, din motivul existenței deja a mai multor decizii a Curții Constituționale pe cazuri similare.

Audiind opiniile participanților la proces, studiind materialele cauzei, analizând solicitarea formulată privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța concluzionează de a o admite, din următoarele considerente:

Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016, a relevat următoarele: “82. Judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate. 83. Curtea reține că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.”

În acest context, instanța menționează că în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. g) din Constituție, articolului 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolului 4 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.

Astfel, sub aspectul verificării întrunirii condițiilor stabilite de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 2 din 09.02.2016, instanța menționează că normele vizate de către avocat constituie obiect

al controlului de constituționalitate, fiind întrunite condițiile indicate în Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție.

De asemenea, instanța remarcă că ridicarea excepției de neconstituționalitate a fost solicitată de către partea în proces - avocatul făptuitorului, iar normele vizate nu au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.

Din aceste considerente, ținând cont că normele solicitate a fi supuse controlului de constituționalitate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei deduse judecății, având în vedere că judecătorul nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția, instanța va admite solicitarea avocatului făptuitorului, va dispune suspendarea procesului și sesizarea Curții Constituționale cu privire la realizarea controlului constituționalității sintagmei „...ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege...” din art.233 alin.(1) Cod Contravențional, sub aspectul corespunderii art.1 alin.(3), 20,22,23 din Constituția Republicii Moldova.

În conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, art.458 alin.(2) Cod contravențional, instanța de judecată,

d i s p u n e :

Se admite demersul avocatului Gîlca Ilie privind sesizarea Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate în cauza contravențională de acuzare a lui Boaghie Igor Andrei de comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(1) Cod contravențional.

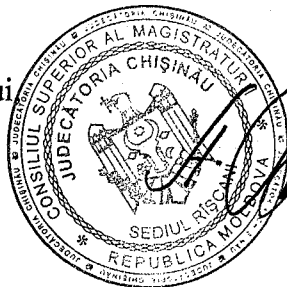
Se sesizează Curtea Constituțională cu privire la realizarea controlului constituționalității sintagmei „...ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege...” din art.233 alin.(1) Cod Contravențional, sub aspectul corespunderii art.1 alin.(3), 20,22,23 din Constituția Republicii Moldova.

Se suspendă procesul judiciar privind examinarea cauzei contravenționale de învinuire a lui Boaghie Igor Andrei de comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(1) Cod contravențional.

Se remite Curții Constituționale copia încheierii, sesizarea avocatului .

Încheierea susceptibilă de atac odată cu fondul cauzei.

Președintele ședinței,
judecător
copia corespunde originalului
judecător

Angela Vasilenco

Angela Vasilenco

**Extras din procesul-verbal din data de 10 aprilie 2018 , ora 15:00,
Ședința de judecată continuă în aceeași componență.**

Conform art.456 președintele ședinței anunță ședința de judecată deschisă care se desfășoară în limba de stat.

Instanța anunță că are loc înregistrarea audio a ședinței de judecată prin intermediul *SRS Femida*.

Instanța verifică prezența participanților la proces:

S-au prezentat:

R/Agentului constatator Untila Grigore – în baza procurii nr. INP/5947 din 29.12.2017.
Făptuitorul Boaghie Igor – în baza b/i A89066022
Avocat Ilie Gîlca – în baza legitimației nr. 1508 din 15.06.2008

Instanța anunță completul de judecată și se explică dreptul de a face propuneri de recuzare.

Președintele ședinței
Judecător Angela Vasilenco
Grefier Diana Străjescu

R/Agentului constatator Untila Grigore – *recuzări nu sunt.*
Făptuitorul Boaghie Igor – *recuzări nu sunt.*
Avocat Ilie Gîlca – *recuzări nu sunt.*

Avocat Ilie Gîlca – onorată instanță solicit anexarea la materialele dosarului a copii certificatului de deces al tatălui ca confirmare a absenței mele din ședința anterioară și totodată înaintăm o cerere prin care solicităm excepția de neconstituitate în temeiul art. 135 alin. (1) din Constituția R.M.

Făptuitorul Boaghie Igor – susțin avocatul.

R/Agentului constatator Untila Grigore – onorată instanță solicităm respingerea cererii dat fiind faptul că în prevederile art. 233 este clar expusă sintagma și aceasta este o modalitate de evitarea pedepsei contravenționale , totodată solicit respingerea sesizării și din motivul existenței deja a mai multor decizii a Curții Constituționale pe cazuri similare.

Instanța deliberând pe loc , dispune:

Se anexează la materialele dosarului copia certificatului de deces și asupra cererii înaintate **instanța se va expune la data de 24 aprilie 2018 , ora 15:00.**

Ședința de judecată se declară încheisă.

Președintele ședinței,
Judecător

Grefier

Angela Vasilenco

Diana Străjescu